

Obrah

Předmluva V

Prvá část

G E N E R A C E R. 1789

I.	Pokolení r. 1789	1
	Generace Napoleonova. — Pád republiky knih. — Nové druhy čtenářstva.	
II.	Druhá emigrace	5
	Odchod elity. — Vystěhovalecká literatura. — Objevení Evropy. — Vystěhovalec.	
III.	Literatura revolucionářská	9
	Hýření literatury lidové. — Zpěv. — Noviny. — Řečnickví. — Próza psaná. — Divadlo. — Román.	
IV.	Napoleon	15
V.	Chateaubriand	19
	Mezi dvěma stoletími. — Náklonnosti. — Syn može. — Spisovatel. — Věřící. — Chateaubriandovo náboženství. — Muž uzrálý časem. — Nedostatek náboženské představivosti. — Co z genia je mrtvé a co ještě žije. — Epopej přírodního člověka u literáta. — René. — Mučedníci. — Spisy politické. — Díla osobního soukromí. 1. Essaye. 2. Paměti. — Stylisace. — Sláva Chateaubriandova.	
VI.	Protestantská škola	34
	Literární návrat protestantů. — Neckerové: Jacques Necker. — Suzanne Neckerová. — Albertine Neckerová de Saussure. — Albertine de Broglie.	
VII.	Paní de Staël	38
	Škola salonů. — Kritika. — Politika. — Světoobčanka. — Spisovatelka románů. — Matka doktriny.	
VIII.	Skupina coppetská	48
	Benjamin Constant. — Sismondi, Bonstetten a Barante.	

IX.	Romantika	52
Literaturám se otvírá nová dráha. — Úloha Schlegelova. — Definice romantiky. — Duch romantiky a duch křesťanství. — Tři knihy z r. 1813. — Vliv romantiky.		
X.	Ideologové, atičtí a křesťanští	57
Májové mrazíky. — I. Ideologové. — Condorcet a Gagarat. — Úloha a hranice ideologie. — II. Atičtí. — Rivarol. — Joubert. — Fontanes. — André Chénier. — Básník student. — III. Křesťané. — Bonald. — Josef de Maistre.		
XI.	Zrození literární kritiky	71
19. století a kritika. — Geoffroy. — La Harpe. — Opravdoví tvůrci.		
XII.	Courier a Béranger	76
Levicovi spisovatelé. — Courier helenista. — Oba Courierové. — Brućoun. — Dědic. — Vinopalník. — Béranger — neučený duch. — Měšťanský písničkář. — Pensista.		
XIII.	Národochospodáři: Saint-Simon a Fourier	84
Pololiteratura. — Henri de Saint-Simon. — První myšlenka saint-simonovská. — Druhá myšlenka saint-simonovská. — Saint-simonovci. — Fourier. — Say.		

Druhá část

G E N E R A C E R. 1820

I.	Generace r. 1820	91
Děti svého věku. — Otcové a děti. — Volání čtenářstva. — Bezpečí a svoboda. — Technický převrat. — Mystika revoluce. — Mezera v centru. — Tři dekadý. — Dvojstrannost.		
II.	Romantismus	100
Definice. — Tišina a proud. — Bilance romantismu. 1. Strany. — 2. Pluralismus. — 3. Autoři a čtenářstvo. — 4. Generace. — 5. Román. — 6. Literatura osobní.		
III.	Lamartine	106
Poetická tradice. — Osobní tradice. — Meditace. — Byron salonů. — Smrt Sokratova. — Nové meditace. — Poslední zpěv Haroldovy pouti. — Harmonie. — Epická poesie. — Jocelyn. — Pád andělův. — Rozjímání a žalmy. — Osudy poesie.		

IV.	Alfred de Vigny	118
	Postavení Alfreda de Vigny. — Básník balady. — Básník mytu. — City a myšlenky. Lidský úděl. — Lidské podnikání. — Milenci divadla. — Otec myšlenky.	
V.	Victor Hugo	125
	Postavení Hugo. — Osud Hugův. — Osobnost theatrokratická. — Monolog Olympiův. — Básník monumentální. — Mladá léta. — Básník bez poselství. — Mistr techniky. — Veliké osobnosti z r. 1830. — Nadání k samomluvě. — Myslitel. — Čtyři sbírky let třicátých: Podzimní listy. — Zpěvy soumraku. — Vnitřní hlasy. — Paprsky a stíny. — Básnické interregnum. — Kontemplace. — Moře a mrtví. — Gigantická léta poesie. — Na křížovatce čtyř světů. — Svět slov. — Svět vidin. — Svět myšlenky. — Svět politický. — Neužitečná léta.	
VI.	Spisovatelské kroužky, ateliery, umělci	154
	Spisovatelské kroužky. — Deschamps, Nodier, Hugo. — Malíři a básníci. — Ulice du Doyenné. — Pétrus a Philothée. — Théophile Gautier. — Gérard de Nerval. — Bertrand.	
VII.	Romantické divadlo	162
	Revoluce a divadlo. — Počátky romantického divadla. — Knižní divadlo. — Cromwell. — Boj o Hernaniho. — Vítězství Anthonyho. — Triumf Věže de Nesle. — Romantická tvorba. — Dvojice Dumas-Hugo. — Vigny. — Musset. — Pravá střední cesta. — Konec snu o velkém císařství.	
VIII.	Stendhal	173
	Literární osamocenost Stendhalova. — Odmitá jednu z dvou přirozených podstat prózy. — Jeho nedorozumění se soudobou společností. — Napoleonův žák. — Italianismus. — Stendhal a písemnictví a hudba jeho doby. — Teoretik lásky. — Procházky a romány. — Romány ze zkušenosti. — Armance. — Červený a černý. — Lamiel.	
IX.	Mérimée	182
	Dědic XVIII. století. — Pařížan. — Cestovatel. — Zrození novely. — Colomba.	
X.	Alfred de Musset	187
	Princ mládí. — Jeho divadlo. — Rolla. — Revoluce v lásce. — Klasický nebo romantický?	
XI.	Balzac	191
	Společenská podstata. — Vstup matriky a vstup žen. — Mystika otcovství. — „Speciálnost.“ — Vůle. — Positivní román. — Mystická filosofie. — Museum	

století. — Vynikající postavy. — Balzacovský zeměpis. — Lidská komedie je soud.	
XII. George Sandová	209
Dcera Rousseauova. — Osoba a dílo. — Romantický dokument. — Technické nadání. — Opuštěný roman. — Paní de Nohant. — Styl.	
XIII. Lidový román	213
Román na pokračování. — Dumas-Maquet. — Eugène Sue. — Jiní lidoví romanopisci. — „Fysiologie.“ — Dětská literatura.	
XIV. Romány básníků	218
Romantismus a autobiografie. — Lamartine. — Hugo románu Matka Boží. — Alfred de Vigny. — Musset a Gautier.	
XV. Lamennais a literatura náboženská	224
Problém náboženské literatury. — Proti lhostejnosti. — Chtěná jistota. — Apologie. — Nadvláda. — Prorok. — Sacerdos in aeternum. — Vliv. — Lacordaire. — Dupanloup.	
XVI. Mistři	230
Ve světě profesorů. — Otec Mistru. — Inventáře. — Historie-rozprava a historie-kronika. — Guizot. — Malebné historie. — Barante. — Augustin Therry. — Historie revoluce. — Mignet a Thiers. — Michelet. — Republikánský Bossuet. — Romantický umělec. — Obraz Francie. — Quinet. — 1848.	
XVII. Sainte-Beuve	244
Tři velká jména století. — V ovzduší romantických vlivů. — Tři potlačení. — Kritika vrstevníků. — Literární komedie. — Port-Royal. — Pondělky. — Summa moudré literatury.	

Třetí část

G E N E R A C E R. 1850

I. Generace r. 1850	261
Zítřky císařství. — Generace kritiky. — Generace techniky. — Velcí kritikové, odchovaní školami. — Trhlina r. 1871. — Výzva k vzdělancům. — Mladí.	
II. Historie	269
Pokračování hnutí r. 1820. — Psychologie v historii. — Drahé studie. — Profesoři. — Fustel de Coulanges. — Po r. 1870.	

III.	Tetrarchové	277
	Čtyři mistři Parnasu. — Emaily a kameje. — Proti osobní literatuře. — Básnictví v r. 1850. — Leconte de Lisle. — Ménard a Bouilhet. — Theodor de Banville.	
IV.	Baudelaire	282
	Poesie hrádinská a poesie niterná. — Sainte-Beuve předchůdce. — Poesie Baudelairova. — Limb, který se změnil v Květy zla.	
V.	Epigoni	290
	Parnasisté. — Básnici dekoracní. — Fantaisisté. — Intimisté. — Romantická spojení.	
VI.	Flaubert	295
	Dědictví po Balzacovi. — Pokušení svatého Antonína. — Groteskní venkov. — Paní Bovaryová. — Salammbo. — Citová výchova. — Bouvard a Péciuchet. — Tři povídky. — Korespondence.	
VII.	Taine	303
	Primus. — Filosof. — Kritik. — Umělec. — Historik.	
VIII.	Renan	311
	Křížovatka XIX. století. — Učenec bretoňský. — Kněz-filolog. — Kněz-laik. — Kněz vědy. — Životní zkoušnost. — Historie. — Velikost a úpadek kritiky. — Strana Montaignova. — Styl literární a styl životní.	
IX.	Realismus	318
	Rez roku 1850. — Dvojí realismus. — Murger. — Champfleury. — Duranty. — Goncourtové. — Následky.	
X.	Lidský dokument a hnutí naturalistické	325
	Přechodná generace r. 1860. — Alfons Daudet. — Pětice. — Zola. — Rougon-Macquartové. — Lidový romanopisec a sociální idealismus. — Epický naturalismus. — Soirées de Médan. — Maupassant. — Ostatní „medanovci“. — Huysmans. — Prostřední a malí naturalisté.	
XI.	Zpátečníci	335
	Barbey d'Aurevilly. — Gobineau. — Villiers de l'Isle-Adam. — Léon Bloy.	
XII.	Divadlo	339
	Dramatická epopej. — Technický věk. — Civilisace zábavy. — Nové publikum. — Komedia jakožto obraz mravů: 1. Dumas syn. — 2. Augier. — Menší komedie. — Labiche. — Meilhac a Halévy. — Sardou. — Barrière. — Pailleron.	

XIII. Filosofie 352

Stává se doménou university. — Cournot. — Renouvier. — Ravaïsson. — Lachelier, Fouillée, Boutroux. — Synkretismus do hloubky. — Spojení s vědou.

Čtvrtá část

G E N E R A C E Z R. 1885

I.	Generace z r. 1885	361
	Smrt vůdců. — Kritika vědy. — Materialismus a imaterialismus. — Problém mistrů. — Aféra Dreyfusova. — „Intelektuálové.“ — Barrès a aféra. — Zola zasahuje. — Tvoření lig. — Anatole France a aféra. — Barrès, Maurras, Péguy.	
II.	Román	374
	Loti. — Bourget. — Anatole France.	
III.	Román (Pokračování)	385
	Naturalistická tradice. — Měšťácký román. — Osobní román. — André Gide. — Umělecký román. — Venkovský román. — Společenský román. — Pařížský román.	
IV.	Kritika	400
	Náskok a ústup normalistů. — Drobní následovníci Sainte-Beuvovi. — Brunetière. — Bourget. — Návrat normalistů. — Sarcey. — Weiss. — Lemaitre. — Faguet. — Úpadek universitní kritiky. — Literární historie. — Essayismus. — Kritika potravy. — Kritika pragmatická. — Katolická kritika. — Žurnalistická kritika.	
V.	Barrès	417
	Barrès — representant. — Strom. — Dědic. — Lotinské a francouzské these. — Cestovatel. — Publicista.	
VI.	Rozkolníci	422
	Prokletí básníci. — Verlaine. — Mallarmé. — Rimbaud. — Corbière. — Lautréamont. — Hyperbola.	
VII.	Symbolismus	429
	Nová a stará škola. — Volný verš. — Čistá poesie. — Převrat. — Dekadence a symbolisté. — Bojovníci. — Spojenci. — Představitelé. — Dědictví po Mallarméovi. — V rámci symbolismu.	
VIII.	Divadlo	436
	Henry Becque. — Svobodné divadlo. — Symbolismus na divadle. — Maeterlinckovo divadlo. — Claudel.	

— Nový rozkvět romantismu. — Rostand. — Poslední veršované komedie. — Vliv Ibsenův. — Divadlo ideové. — Curel. — Hervieu. — Brieux. — Bojovné divadlo. Mirbeau. — Milostné divadlo. — Bataille. Bernstein. — Vie parisienne. — Courteiline. Renard. Tristan Bernard.

Pátá část

G E N E R A C E Z R. 1914

I.	Generace z r. 1914	457
	Zmrzačená generace. — Několik historických synchronismů. — Nový školský rád. — Změna tlaku. — Zeměbranci v bitevním šiku. — Technické vědy. — Literatura a sport. — Literatura a film. — Krise živého trvání. — Tři důležité chvíle po r. 1914.	
II.	Myšlenky	465
	Hledají se základní myšlenky. — Čeho se nedostává. — Dějepisectví. — Kritika: Essaye a poznámky. — Revue. — Žurnalistika.	
III.	Román	472
	Vitalita románu. — Vyřaděné hodnoty. — Román a trvání: Marcel Proust. — Román dobrodruhův. — Román dobrodružství. — Román planetární. — Vnitřní dobrodružství. — Válečný román. — Román návratu. — Román mladé buržoasie. — Románový cyklus. — 1. Cyklický román individuální. — 2. Cyklický román rodinný. — 3. Cyklický román unanmistický.	
IV.	Poesie	486
	Poesie a řečnění. — Dobrodružství. — Zeměbranci. — Valéry. — Claudel. — Nový verš. — Poesie a próza.	
V.	Divadlo	495
	Divadlo etapních oddílů. — Mravoličná komedie. — Komedie rodiny a dvojice. — Starost divadla. — Divadlo pro divadlo. — Divadlo a literatura. — Divadlo a biograf.	